

บรรณานุกรม

ภาษาไทยหนังสือ

ประคอง กรรณสูตร. สถิติประมุขต์สำหรับครู. พิมพ์ครั้งที่ ๒. พระนคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๑๕.

บทความ

กุลชลี สุกันทะเกตุ, พ.บ. "การกระทำผิดของเด็กวัยรุ่น." วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย ๒๒ (มีนาคม ๒๕๒๐) : ๑ - ๓.

ชัยพร วิชชาวุธ. "จิตวิทยาเชิงวิทยาศาสตร์." บทความประกอบวารสารจิตวิทยาเบื้องต้น. แผนกวิชาจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๖.

สมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย. "การประเมินผลของครูเกี่ยวกับความประพฤติของนักเรียนและการออกจากโรงเรียนก่อนจบการศึกษา."

วารสารศูนย์ศึกษา. ๔ - ๖ (พฤษภาคม - มิถุนายน) ๒๓ - ๒๕

อ.สายสัมพันธ์. "สถาบันแก้ไขความประพฤติ." วารสารราชทัณฑ์. ปีที่ ๗

๖ (๒๕๐๒) : ๓ - ๔.

วิทยานิพนธ์

เดือน สุภาพ. "การศึกษาเด็กวัยรุ่นที่มีปัญหา ๕ คน." วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต แผนกจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
๒๕๐๘.

- นพนธ์ สัมมา. "การศึกษาเปรียบเทียบความต้องการทางจิต และความวิตกกังวลของ
เด็กวัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลางกับเด็กวัยรุ่นในโรงเรียน."
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร. ๒๕๑๘.
- พิสมัย วิเศษศักดิ์. "การศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ในครอบครัวตามทัศนะของเด็กที่
กระทำผิดและเด็กที่ไม่กระทำผิดกฎหมาย."
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๐.
- เรณู เชาวน์เกษม. "สาเหตุที่เด็กและเยาวชนกระทำผิดทางอาญา." วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต แผนกจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๘.
- ศิริพร หลิมศิริวงษ์. "ปัญหาทางครอบครัวที่ทำให้เด็กต้องมาอยู่ในสถานพินิจและคุ้มครอง
เด็กกลาง." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร,
๒๕๑๑.
- สุพัศตรา สุภาพ. "ศาลคดีเด็กและเยาวชนกลางกับการกระทำผิดกฎหมายของเด็กและ
เยาวชน" วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
๒๕๑๓.
- เอกสารอื่น ๆ
- เกษมศักดิ์ ภูมิศรีแก้ว. แบบทดสอบบุคลิกภาพ คัดแปลงจาก The Minnesota Multiphasic
Personality Inventory Starke R. Hathaway J. Charnley McKinley
คัดแปลงครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ศรีนคร, ๒๕๑๕.

ภาษาอังกฤษBooks

Buros, Oscar Krison. The Fifth Mental Measurement Yearbook.

New Jersey : The Gryphon Press, 1953.

Butcher, James N. MMPI Research Development and Clinical Applications.

Minnesota : The University of Minnesota, 1969.

Carr, Lowell J. Delinquency Control. New York : Harper and Brothers,

1941.

Cleckley, H, The Mask of Sanity. 2d ed St. Louis : Mosby 1964.

Conger, J.J., and Miller, W.C. Personality, School Class and Delinquency.

New York : Willy, 1966.

Cronbach, Lee J. Essentials of Psychological Testing. 2d ed.

New York : Harper & Row. 1970.

Dahlstrom. W.G., and Welsh. George, An MMPI Hand Book. Minnesota :

North Central Publishing Co., 1960.

Elmer, B.H, and teeters, N.K. New Horizon in Criminology. Englewood

Cliffs, New Jersey : Prentice Hall, 1959.

Fenichel, O. The Psychoanalytic Theory of Neurosis New York :

Norton Co., 1945.

Garrison, Karl C. Psychology of Adolescence. New Jersey :

Prentice - Hall, 1956.

- c/s
- Glueck, S. and Glueck, E. Physique and Delinquency. New York :
Hoebner - Harper, 1965.
- _____ . Unravelling Juvenile Delinquency.
New York : Commonwealth Fund, 1950.
- Gaddard, H.H. Human Efficiency and Levels of Intelligence. New Jersey :
Princeton University Press, 1915.
- Goring, Charles B. The English Convict. London : His Majesty's
Stationery Office. 1913.
- Guilford, J.P. General Psychology. New York : D. Van Nostrand, 1939
- Hall, Calvin S., and Lindzey, Gardner. Theories of Personality 2d ed.
New York : John Wiley & Sons, 1957.
- Harrington, R.E., and Linges, J.C. Subscales for the MMPI : An Aid
to Profile Interpretation Minnegraphed Materials. Department
of Psychology : The University of California, 1955.
- Hathaway, S.R., and Meehl, P.E. An Atlas for the Clinical Use of the
MMPI. Minneapolis : The University of Minnesota, 1951.
- Hathaway, Starke R., and Monachesi, Elio D. Adolescent Personality
and Behavior. Minnesota : The University of Minnesota, 1963.
- _____ . The MMPI in the Study of Juvenile
Delinquency. Minnesota : The University of Minnesota, 1965.
- Healy, W., and Bronner, A.F. New Light on Delinquency and Its Treatments.
New Haven, Conn : Yale University Press, 1936.

- Holme, Richard. Abnormal Psychology Current Perspective
California : Communications Research Machines. 1972.
- Horrocks, John E. The Psychology of Adolescence. Boston : Houghton
Mifflin Co., 1962.
- Hunt, J. Personality and the Behavioral Disorders. New York :
Ronald, 1944.
- Leighton, A. My Name is Leigion, New York : John Wiley & Sons, 1959.
- McCord, W., and McCord, J. The Psychopath. New York : Princeton, 1964.
- Merrill, M.A. Problem of Child Delinquency. Boston : Houghton
Mifflin, 1947.
- Mussen, Paul H., and Conger, John J. Child Development and Personality.
New York : John Weatherhill, 1969.
- Neumeyer, Martin H. Juvenile Delinquency in Modern Society.
New Jersey : d. Van Nostrand Co., 1961.
- Nunnally, Jum C. Psychometric Theory. New York : Mc Grsw Hill, 1967.
- Peters, R.S. The Concept of Motivation. California : Rontledge &
Kegaw Paul, 1958.
- Quay, H.C. Juvenile Delinquency. New York : Princeton, 1965.
- Sheldon, C. Abnormal Psychology. Englewood Cliffs, N.J. :
Prentice - Hall, 1972.

Sheldon, Willism H. Varieties of Delinquent Youth. New York:
Harper and Brothers, 1949.

Sutherland, Edwin H. Principle of Criminology. New York :
J.B. Lippincott Co., 1947.

Articles

Barndt, R.J., and Johnson, D.M. "Time Evaluation in Delinquents."
Journal of Abnormal and Social Psychology 51 (1955) : 343 - 345.

Brigham, J.C.; Ricketts, J.L.; and Johnson, R.C. "Repeated"
Maternal and Paternal Behavior of Solitary and Social
Delinquents. "Journal of Counseling Psychology 31 (1967):
420-422.

Bryant, R.A.; Dobblins, D.A.; and Bass, S.M. "Group Effectiveness,
Coercion, Change and Coalescence among Delinquents Compared
to Non - Delinquents." Journal of Social Psychology 61 (1963):
167 - 177.

Comrey, A.L. "A Factor Analysis of Items on the MMPI Psychopathic
Deviate Scale. "Educational and Psychological Measurement
18 (1958) : 91 - 98.

Crane, A.R. "Pre-adoles cent Gangs : A Socio-Psychological
Interpretation." Journal of Genetic Psychology 80 (1955) :
275 - 279.

- Deacon, W.J. "A Survey of Delinquency in Somerest." Educational Research 7 (1965) : 215 - 228.
- Drake, L.E. "Interpretation of MMPI Profiles in Counseling Psychology." Journal of Counseling Psychology 1 (1954): 92 - 95.
- Glaser, D. "Criminality Theories and Behavioral Images." The American Journal of Sociology 61 (1956) : 433 - 444.
- Glueck, S. "A Study of Admisson to Sing - Sing." Journal of Mental Hygine 2 (January, 1918) : 84 - 139.
- Gottfried, Nathan W. "Psychological Needs and Verbally Expressed Aggression of Adolescent Delinquent Boys." Dissertation Abstracts 19 (December, 1959) : 3352 - 3353.
- Herskovitz, H.H.; Levine M.; and Spivak, G. "Anti - Social Behavior of Adolescents from Higher Socio - Economic groups." Journal of Nervous and Mental Disabilities 38 (1959) : 467 - 476.
- Mello, Nancy K., and Guthrie, G.M. "MMPI Profiles and Behavior in Counseling." Journal of Counseling Psychology 5 (1958) : 125 - 129.
- Mischel, W. "Preference for Delayed Reinforcement and Social Responsibility." Journal of Abnormal and Social Psychology 62 (1961) : 1 - 7.
- Mosher, Donald L., and Mortimer, Rowe L. "Verbal Aggression Behavior in Delinquent Boys." Journal of Abmormal Psychology 73 (May 1968): 454 - 460.

- Noskowitz, J. "Opening Phase in The Psychotherapy of Adolescents with Character Disorders. "Bull Menninger Clinic 21 (1957) :235 - 240.
- Robert, A.H., and Erikson, R.V. "Delay of Gratification, Porteus Maze Test Performance, and Behavioral Adjustment in a Delinquent Group. "Journal of Abnormal Psychology 73 (1968) : 449 - 453.
- Short, J.; Tennyson, J.R.; and Howard, K. "Behavior Dimensions of Gang Delinquency. "American Sociological Review 28 (1963) 411 - 428.
- Watman, W.A. "The Relationship Between Acting - out Behavior and Some Psychological Test Indices in a Prison Population." Journal of Clinical Psychology 22 (1966) : 279 - 280.
- Wattenberg, W.W., and Balistrieri, J.J. "Gang Membership and Juvenile Misconduct." American Sociological Review 15 (1950) : 744 - 752.
- weston, W.A. "The Relationship between Acting - Out Behavior and Some Psychological Test Indices in a Prison Population "Journal of Clinical Psychology 19 (September 1959) : 1208.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ยของคะแนนในแต่ละมาตราของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม

$$\text{สูตรที่ใช้ } \bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

\bar{X} = ค่าเฉลี่ยของคะแนนในแต่ละมาตรา

X = คะแนนของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนในแต่ละกลุ่ม

N = จำนวนคนของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม

2. หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนในแต่ละมาตราของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม

$$\text{สูตรที่ใช้ S.D.} = \sqrt{\frac{\sum X^2}{N} - \frac{(\sum X)^2}{N^2}}$$

S.D. = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในแต่ละมาตรา

X = คะแนนของกลุ่มตัวอย่างของบุคคลในแต่ละกลุ่ม

N = จำนวนคนของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม

3. เปลี่ยนคะแนนดิบของแต่ละมาตราให้เป็นคะแนนที่

$$\text{สูตรที่ใช้ } T = 50 + 10 \frac{(X - \bar{X})}{S.D.}$$

T = คะแนนที่

\bar{X} = ค่าเฉลี่ยของคะแนนในแต่ละมาตรา

X = คะแนนของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนในแต่ละกลุ่ม

S.D. = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในแต่ละมาตรา

4. ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนในแต่ละมาตรการของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม (มีซิมิลิตีของคณิศรทั้งสองมาจากตัวอย่างที่เป็นอิสระต่อกัน)

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{6\bar{x}_1 + 6\bar{x}_2}{N_1 + N_2}}}$$

$$\bar{x}_1 = \text{ค่าเฉลี่ยของคะแนนในแต่ละมาตรการในกลุ่มที่ 1}$$

$$\bar{x}_2 = \text{ค่าเฉลี่ยของคะแนนในแต่ละมาตรการในกลุ่มที่ 2}$$

$$6(\bar{x}_1 - \bar{x}_2) = \sqrt{\frac{6\bar{x}_1 + 6\bar{x}_2}{N_1 + N_2}} = \sqrt{\frac{6_1}{N_1} + \frac{6_2}{N_2}}$$

$$6(\bar{x}_1 - \bar{x}_2) = \text{ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนน}$$

$$\bar{x}_1 = \frac{S.D.^2}{N_1}$$

$$\bar{x}_2 = \frac{S.D.^2}{N_2}$$

ศูนย์วิทยพักรักษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข.
แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

แผนกวิชาจิตวิทยา

๒๑ มกราคม ๒๕๖๑

เรียน ผู้ตอบแบบสอบถาม

เนื่องด้วยข้าพเจ้ากำลังจะทำการวิจัยเพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาทางจิตวิทยา จำเป็นต้องขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถาม ขอให้ท่านตอบตรงตามความเป็นจริงที่ท่านเป็นอยู่ คำตอบที่ได้จะถือเป็นความลับและไม่มีผลเสียต่อตัวท่าน

ขอขอบคุณในความร่วมมือของท่านเป็นอย่างยิ่ง.

(นางสาวสุรางค์ วีรกิจพาณิชย์)

แผนกวิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถาม

โปรดกรอกข้อความต่อไปนี้ให้มีความเป็นจริง

๑. อายุ..... ปี เกิดวันที่ เดือน พ.ศ.
 เชื้อชาติ สัญชาติ
 ชื่อสถานศึกษา ชั้น
 ที่อยู่ปัจจุบัน
 อาศัยอยู่กับ

๒. การกระทำผิดครั้งนี้เป็นครั้งที่

สาเหตุในการกระทำผิดคือ

ระยะเวลาที่กำหนดให้อยู่ในสถานกักกันเป็นเวลา เดือน

๓. ท่านคิดว่าท่านมีความสามารถพิเศษคือ

ท่านคิดว่าตนเองมีปัญหาในเรื่อง

ส่วนใหญ่ท่านใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมคือ

๔. บิคามารคาของท่านยังมีชีวิตอยู่หรือไม่

มีชีวิตทั้งคู่

บิคาหรือมารคาถึงแก่กรรม

ถึงแก่กรรมทั้งคู่

สัมพันธ์กันดี

ทะเลาะกันเ็นบางครั้ง

ทะเลาะกันเป็นประจำ

ความสัมพันธ์ระหว่างท่านกับบิคามารคา

ศูนย์วิทยุตำรวจภูธรภาค ๑
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5. ท่านมีเพื่อนสนิทหรือไม่ และเป็นเพื่อน ในละแวกบ้าน
 โรงเรียนเดียวกัน
 อื่น ๆ (ระบุ).....

ทำไมท่านถึงสนิทกับเพื่อนเหล่านั้น

6. ความรู้สึกต่อการ เรียนของท่าน เป็นอย่างไร สนใจ
 ไม่สนใจ
 เหตุผล

- ปัญหาของท่านเองในโรงเรียน ปัญหาการเรียน
 ปัญหาการปรับตัวกับเพื่อน
 ปัญหาการปรับตัวกับครู
 อื่น ๆ (ระบุ)

7. ความรู้สึกต่อตนเอง รู้สึกเหมือนขาดที่พึ่ง
 อนาคตไม่มีความหมาย
 ไม่มั่นใจในตนเอง
 มีจุดมุ่งหมายในชีวิต
 มีความมั่นใจในอนาคต
 อ่อนแอในชีวิตความเป็นอยู่
 อื่น ๆ (ระบุ)

8. การเตรียมโครงการชีวิตในอนาคตเมื่อออกจาก
 1) สถานศึกษาแล้ว
 2) ออกจากโรงเรียนแล้ว

แบบทดสอบบุคลิกภาพ

แบบทดสอบนี้ประกอบด้วยข้อความต่าง ๆ ซึ่งจะมีหมายเลขกำกับอยู่ ข้อความบางข้ออาจจะตรงหรือเป็นจริงสำหรับตัวท่าน และบางข้อก็อาจจะไม่ตรงหรือไม่เป็นจริงสำหรับตัวท่าน ขอให้ท่านอ่านและพิจารณาข้อความแล้วเขียนคำตอบลงในกระดาษคำตอบตามนั้น โปรดตอบตามความคิดเห็นของท่านเอง

ข้อแนะนำในการตอบ

๑. ถ้าข้อความใดเป็นจริงสำหรับท่านหรือเป็นจริงบ่อยครั้ง ให้ขีดเครื่องหมายในช่องว่างตรงกับตัว ถูกดังตัวอย่างในข้อ ๑

๒. ถ้าข้อความใดไม่เป็นจริงสำหรับตัวท่านหรือส่วนมากไม่เป็นจริงสำหรับท่าน ให้ขีดเครื่องหมาย ในช่องว่างตรงกับตัว ผิดดังตัวอย่างในข้อ ๒

๓. ถ้าข้อความใดเป็นข้อความที่ท่านไม่รู้เรื่องเกี่ยวกับเรื่องนั้นเลย ให้เว้นว่างไว้ในกระดาษคำตอบ แต่ขอให้พยายามทำทุกข้อ ถ้าจำเป็นจะต้องเว้นว่างไว้โปรดอย่าเว้นเกิน ๓ ข้อ

	ถูก	ผิด
๑	(X)	()
๒	()	(X)

คำตอบ

- โปรดตอบตามความคิดของท่าน
- การทำเครื่องหมายในกระดาษคำตอบโปรดดูให้แน่ว่าหมายเลขของข้อที่ท่านทำคำตอบนั้นตรงกับหมายเลขในแบบทดสอบ
- โปรดทำเครื่องหมายของท่านให้ชัดเจน
- โปรดอย่าทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในแบบทดสอบ
- ขอให้พยายามทำทุกข้ออย่าเว้นว่างไว้

โปรดอย่าขีดเขียนเครื่องหมายหรือข้อความใด ๆ ลงบนแบบทดสอบนี้

๑. ชีวิตประจำวันของข้าพเจ้าเต็มไปด้วยสิ่งที่ข้าพเจ้าสนใจ
๒. ปัจจุบันนี้ ข้าพเจ้ายังคงทำงานได้ดีเหมือนเมื่อก่อน
๓. ผม/เราควรพยายามเข้าใจความฝันของตัวให้ดี เพราะอาจเผลอความฝันเป็นเครื่องนำทางหรือเป็นเครื่องบอกเหตุล่วงหน้า
๔. ข้าพเจ้าทำงานด้วยความรู้สึกถึงเกียรติมาก
๕. ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าตัวข้าพเจ้าเองได้รับความยากลำบากและความอดุติธรรมมากในชีวิต
๖. เมื่อข้าพเจ้าทำงานใหม่ข้าพเจ้าอยากให้มีใครสักคนบอกว่าจะสนิทสนมกับใครที่จะเป็นประโยชน์แก่ข้าพเจ้า
๗. ข้าพเจ้ามีความสุขทางกามารมณ์มากพอสมควร
๘. มีบางครั้งที่ข้าพเจ้ารู้สึกอยากจะออกจากบ้านอย่างมาก
๙. บางครั้งข้าพเจ้าหัวเราะและร้องไห้ติดต่อกันไปโดยที่ไม่สามารถจะหยุดได้
๑๐. ดูเหมือนว่าไม่มีใครเข้าใจข้าพเจ้า
๑๑. ข้าพเจ้าคิดว่าเมื่อข้าพเจ้ามีเรื่องลำบาก การนั่งเงียบไว้เป็นวิธีที่ดีที่สุด
๑๒. ข้าพเจ้าไม่ค่อยมีสมาธิในการทำงาน
๑๓. ข้าพเจ้าเคยมีประสบการณ์ที่แปลกประหลาดมาก
๑๔. ถ้าหากไม่มีใครคอยช้ข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าคงจะต้องได้รับความสำเร็จมาก
๑๕. ข้าพเจ้าไม่เคยมีเรื่องยุ่งยากลำบากเพราะความประพฤติกในเรื่องเพศ
๑๖. เมื่อสมัยข้าพเจ้าเป็นเด็ก ข้าพเจ้าเคยขโมยได้กขโมยน้อย
๑๗. บางครั้งข้าพเจ้ารู้สึกอยากทรมานทำลายของ
๑๘. เคยมีบางครั้งที่นานเป็นวัน ๆ เป็นสมาธิหรือเป็นเคื่อง
๑๙. ควบคุมตัวของข้าพเจ้าไม่ชอบอาชีพที่ข้าพเจ้าเลือกทำอยู่ (หรือที่ข้าพเจ้าตั้งใจจะเลือกทำในอนาคต)

๒๐. การตัดสินใจของข้าพเจ้านั้นดีกว่าเมื่อก่อน
๒๑. มีบ่อยครั้งที่ข้าพเจ้าทำตามปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ที่รู้น้อยกว่าข้าพเจ้า
๒๒. ข้าพเจ้าไม่ได้ดำเนินชีวิตในทางที่ถูกต้อง
๒๓. บางครั้งข้าพเจ้าทำอะไรได้เป็นเวลานาน จนกระทั่งคนอื่นทรมานข้าพเจ้าไม่ได้
๒๔. บางครั้งข้าพเจ้าทำอะไรได้เป็นเวลานานจนกระทั่งคนอื่นทรมานข้าพเจ้าไม่ได้
๒๕. ข้าพเจ้าเองก็มีความสุขเหมือนอย่างคนอื่น
๒๖. ข้าพเจ้าเคยชอบเล่นมอญซ่อนผ้า
๒๗. ข้าพเจ้ารู้สึกเศร้าใจบ่อย ๆ
๒๘. ข้าพเจ้าไม่เป็นกนใจน้อย
๒๙. ข้าพเจ้าไม่เป็นกนใจน้อย
๓๐. เวลาเทียบกับผู้อื่น ข้าพเจ้ามักเป็นฝ่ายแพ่ง่าย ๆ
๓๑. ในทุกวันนี้ข้าพเจ้าพบว่าเป็นการยากที่จะหวังความสำเร็จในอนาคต
๓๒. ข้าพเจ้าขาดความเชื่อมั่นในตนเองมากทีเดียว
๓๓. ข้าพเจ้าไม่รู้รู้สึกอะไร เมื่อถูกล้อเลียน
๓๔. ข้าพเจ้าทำอะไรหลายอย่างที่ทำให้ข้าพเจ้าต้องเสียใจภายหลัง (ข้าพเจ้าต้องเสียใจเรื่องอย่างนี้มาก หรือบ่อยครั้งกว่าคนอื่น)
๓๕. ข้าพเจ้าไปวัดเกือบทุก ๆ วันพระ
๓๖. ข้าพเจ้ามีเรื่องทะเลาะวิวาทกับคนในบ้านบ่อยครั้งมาก
๓๗. บางครั้งข้าพเจ้ารู้สึกเหมือนมีอะไรมากระตุ้นอย่างรุนแรงให้ทำสิ่งที่น่ากลัว อันตรายหรือน่าตกใจ
๓๘. ข้าพเจ้าเชื่อว่าจะมีพระศรีอารยเมฆจุติอีกเป็นครั้งที่สอง
๓๙. ข้าพเจ้ามีปัญหาที่หนักทางแก้ไขได้หลายวิธี จนกระทั่งข้าพเจ้าตัดสินใจไม่ดีกว่าจะทำอย่างไรดี
๔๐. ข้าพเจ้าเชื่อว่าผู้หญิงควรมีอิสระในเรื่องเพศพอ ๆ กับผู้ชาย
๔๑. การเอาชนะใจตนเองเป็นสิ่งที่ยากที่สุดสำหรับข้าพเจ้า
๔๒. เวลาที่ข้าพเจ้ารู้สึกไม่สบาย ข้าพเจ้าจะดื่มเฉียวโกโรงาย
๔๓. ข้าพเจ้ารู้สึกตัวเสมือนว่าได้ทำอะไรที่ผิดและชั่วร้ายบ่อย ๆ

๔๔. ข้าพเจ้ามีความสุขเกือบตลอดเวลา
๔๕. คนบางคนที่ข้าพเจ้ารู้จักทำตัวเป็นนายอย่างเหลือเกิน จนข้าพเจ้ารู้สึกอยากทำอะไรให้ตรงกันข้ามกับที่เขาขอร้องหรือสั่ง แม้จะรู้ว่าเขาถูก
๔๖. คนบางคน ก่อเรื่องลำบากให้ข้าพเจ้า
๔๗. ข้าพเจ้าไม่เคยทำอะไรที่เสี่ยงอันตรายเพื่อให้เกิดความหวาดเสียวตื่นเต้น
๔๘. เมื่อสมัยเป็นเด็กมักเวียน บางครั้งข้าพเจ้าเคยถูกอาจารย์ใหญ่เรียกตัวให้ไปพบในเรื่องเกี่ยวกับความประพฤติไม่ดีของข้าพเจ้า
๔๙. การพูดของข้าพเจ้าเป็นเหมือนอย่างเคย (ไม่เร็วขึ้นหรือช้าลงหรือพูดไม่ชัดเสียงแหบแห้ง)
๕๐. มารยาทการรับประทานอาหารของข้าพเจ้าเวลาอยู่ในบ้านไม่ต่างเท่ากับเวลาข้าพเจ้าอยู่นอกบ้านกับเพื่อน ๆ
๕๑. ข้าพเจ้าทราบว่าคุณงยากลำบากส่วนใหญ่ของข้าพเจ้านั้นใครเป็นตัวการก่อให้เกิดขึ้น
๕๒. ข้าพเจ้าไม่เคยเป็นห่วงว่าจะติดเชืโรค
๕๓. บางทีความคิดของข้าพเจ้าไปเร็วกว่าที่ข้าพเจ้าจะพูดได้ทัน
๕๔. ข้าพเจ้าเชื่อว่าชีวิตในครอบครัวของข้าพเจ้ามีความราบรื่นสุขสบายเหมือนกับครอบครัวของคนที่คุณรู้จัก
๕๕. ข้าพเจ้าไม่สบายใจมาก ถ้ามีคนวิพากษ์วิจารณ์หรือติเตียนข้าพเจ้า
๕๖. ข้าพเจ้าชอบทำกับข้าว
๕๗. ความประพฤติของข้าพเจ้าส่วนใหญ่เป็นไปตามขนบธรรมเนียมประเพณีที่คนส่วนมากยึดถือ
๕๘. เมื่อข้าพเจ้าเป็นเด็กข้าพเจ้าเคยรวมอยู่ในกลุ่มเพื่อนซึ่งรวมตายเป็นด้วยกันไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น
๕๙. ข้าพเจ้าอยากเป็นทหาร
๖๐. บางทีข้าพเจ้ารู้สึกอยากจะทำเรื่องชกต่อยกับใครสักคน

๖๑. ข้าพเจ้ามีความปรารถนาที่จะท่องเที่ยวไปตามที่ต่าง ๆ และจะไม่มีความสุขเลย ถ้า
ไม่ไปทำเช่นนั้น
๖๒. ข้าพเจ้าทนไม่ไหวถ้ามีคนมาถาม ขอคำแนะนำ หรือรบกวนขณะที่กำลังทำงานสำคัญอยู่
๖๓. น้าหนักของข้าพเจ้าขณะนี้ไม่เพิ่มขึ้นหรือลดลง
๖๔. มีบางครั้งที่ข้าพเจ้าทำอะไรไปเรื่อย ๆ แล้วภายหลังไม่ทราบว่าได้ทำอะไรไปบ้าง
๖๕. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณเจ้าถูกทำโทษ โดยไม่มีสาเหตุขุบอย ๆ
๖๖. ข้าพเจ้าร้องไห้ง่าย
๖๗. ข้าพเจ้าไม่เห็นอย่งง่าย
๖๘. ข้าพเจ้าชอบรู้จักบุคคลสำคัญ เพราะว่ามันทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองมีความสำคัญ
๖๙. ข้าพเจ้ารู้สึกกลัวเมื่อเวลาของลงมาจากที่สูง
๗๐. ข้าพเจ้าไม่รู้สึกขวยเสีย ถ้าคนใดกรอกรวนตัวของข้าพเจ้ามีเรื่องเดือดร้อนยุ่งยากที่
เกี่ยวกับกฎหมาย
๗๑. ข้าพเจ้าไม่เดือดร้อนว่าใครจะคิดอย่างไรกับข้าพเจ้า
๗๒. ข้าพเจ้าไม่สบายใจถ้าทำอะไรผิดพลาด ๆ ในงานรื่นเริง แม้ว่าคนอื่นเขาก็ทำอย่างนั้น
เหมือนกัน
๗๓. ข้าพเจ้าชอบโรงเรียน
๗๔. ข้าพเจ้าไม่เคยหรือไม่ค่อยมีอาการเวียนศีรษะ
๗๕. ข้าพเจ้ารู้สึกลำบากใจในการพูดคุยกับคนที่เพิ่งรู้จักใหม่ ๆ
๗๖. เมื่อเวลาข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อ ข้าพเจ้าชอบกินเรื่องให้คนอื่น
๗๗. ข้าพเจ้ากลัวที่จะเสียสติ
๗๘. ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยกับการให้เงินคนขอทาน
๗๙. ข้าพเจ้าอ่อนเพลียไม่ทั้งตัวเกือบตลอดเวลา
๘๐. ข้าพเจ้าไม่เป็นโรคหืดหรืออาการไอและจามเพราะแพ้อะไรบางอย่าง
๘๑. ข้าพเจ้าเคยไม่สามารถควบคุมกิริยาหรือคำพูดของข้าพเจ้าไว้ได้ แต่ในขณะที่เกี่ยวกับ
กิริยาคืออยู่ตลอดเวลาว่าจะอะไรเกิดขึ้นรอบ ๆ ตัวข้าพเจ้า

๔๖. ข้าพเจ้าไม่ปรารถนาที่จะเป็นคนช้ำอายุมากกว่านี้
๔๗. คนในครอบครัวของข้าพเจ้าทำกับข้าพเจ้าราวกับว่าข้าพเจ้าเป็นเด็กเล็ก ๆ ไม่ใช่คนที่โตแล้ว
๔๘. ข้าพเจ้ากินเหล้ามากเกินไป
๔๙. ความรักและความอบอุ่นในครอบครัวของข้าพเจ้ามีน้อยมาก ถ้าเปรียบเทียบกับครอบครัวของคนอื่น
๕๐. ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าชอบงานเป็นผู้รับเหมาก่อสร้าง
๕๑. ข้าพเจ้าไม่รู้ดีกล้าปากใจที่จะขอให้เพื่อนช่วยเหลือ แม้ว่าข้าพเจ้าจะไม่สามารถตอบแทนเขาในภายหลังได้
๕๒. พ่อแม่ข้าพเจ้ามักไม่ชอบเพื่อนฝูงที่ข้าพเจ้าคบหาและไปไหนมาไหนด้วย
๕๓. คนบางคนในครอบครัวของข้าพเจ้ามีนิสัยชอบทวงใจและทำความรำคาญให้แก่ข้าพเจ้ามาก
๕๔. บางครั้งบางครั้ง ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณพ่อกำลังสามารถคิดจิตใจได้อย่างง่ายดายโดยคิดธรรมดา
๕๕. ข้าพเจ้าชอบพูดถึงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเพศ
๕๖. ข้าพเจ้าเคยได้รับแรงกล้าใจที่ทำให้ข้าพเจ้ายึดถือเอาหน้าที่ เป็นสิ่งสำคัญในการดำเนินชีวิต และนับแต่นั้นมาข้าพเจ้าก็ปฏิบัติมาอย่างเคร่งครัด
๕๗. บางครั้งที่ข้าพเจ้าชักชวนมิให้คนบางคนทำอะไรลงไปทั้งที่มิได้เป็นเรื่องสำคัญอะไรแต่เพราะข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยในหลักการของการกระทำสิ่งนั้น
๕๘. ข้าพเจ้าเป็นอิสระจากกฎเกณฑ์ข้อบังคับของครอบครัวและไม่สนใจใคร
๕๙. ข้าพเจ้ากลัวใจมาก
๖๐. ญาติพี่น้องของข้าพเจ้าเกือบทุกคนมีความเห็นอกเห็นใจข้าพเจ้า
๖๑. มีบางระยะเวลาที่ข้าพเจ้ากระสับกระส่าย
๖๒. ข้าพเจ้าผิดหวังในเรื่องรัก
๖๓. ข้าพเจ้าไม่เคยกังวลใจเรื่องรูปร่างหน้าตาของข้าพเจ้า
๖๔. วิธีทำอะไร ๆ ของข้าพเจ้านั้นมักจะมิได้เข้าใจผิดบ่อย ๆ

๑๐๑. ผู้ปกครองและคนในครอบครัวของข้าพเจ้ามักหาเรื่องจับผิดข้าพเจ้ามากกว่าควร
๑๐๒. บางคราวข้าพเจ้ารู้สึกตื่นเต้นเป็นสุขอย่างเหลือล้นโดยปราศจากเหตุผลอันสมควร หรือแม้แต่ในขณะที่กำลังเขาคาราย
๑๐๓. ข้าพเจ้าไม่เคยทำผิดคนที่พยายามจะฉวยเอาทุกสิ่งทุกอย่างเท่าที่เขาคould ฉวยเอาได้ในโลกนี้
๑๐๔. ข้าพเจ้าเคยมีอาการ สิ้นหวังซึ่งทำให้ข้าพเจ้าต้องหยุดชะงักจากการกระทำอย่างหนึ่ง อย่างใดและในขณะที่เดียวกันก็ไม่ว่า เกิดอะไรขึ้นรอบ ๆ ตัวข้าพเจ้า
๑๐๕. ข้าพเจ้ารู้สึกลำบากยากเย็นกว่าจะเริ่มทำอะไรได้
๑๐๖. ข้าพเจ้าเหงื่อออกง่าย แม้ในวันที่มีอากาศเย็น
๑๐๗. ข้าพเจ้ามีความเชื่อมั่นในตนเองอย่างมาก
๑๐๘. สัมผัสหัดครั้งแรกหรือบ่อยกว่านั้นที่ข้าพเจ้ารู้สึกตื่นเต้นอย่างมาก
๑๐๙. เมื่อข้าพเจ้าอยู่ในกลุ่มคน ข้าพเจ้ารู้สึกลำบากใจในการที่จะหาเรื่องมาคุย
๑๑๐. ในเวลาที่มีอารมณ์หมองไม่สบายใจ สิ่งที่ดีที่เด่นทำให้ข้าพเจ้าพ้นจากอารมณ์นั้นได้เสมอ
๑๑๑. ข้าพเจ้าไม่คำนึงในการที่คนคนหนึ่งเอาเปรียบอีกคนหนึ่งเมื่ออีกฝ่ายเปิดโอกาสให้ทำเช่นนั้น
๑๑๒. บางครั้งความฉลาดของคนเจ้าเล่ห์บางคนทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกสนุก จนถึงกับหวังว่าเขาคงทำการได้สำเร็จ
๑๑๓. ข้าพเจ้าคิมน้ำมากผิดปกติทุกวัน
๑๑๔. ข้าพเจ้าแน่ใจว่าคนอื่น ๆ พากันพูดถึงข้าพเจ้า
๑๑๕. ข้าพเจ้ามีความกตัญญูมากเมื่อเปรียบเทียบกับเพื่อนของข้าพเจ้า
๑๑๖. ข้าพเจ้ามักไม่พอใจและถูกกฏหมายอย่างมากในกรณีที่อาชญากรสามารถหลุดจากเงื้อมมือกฏหมายได้โดยอาศัยทนายความที่มีความเก่งกล้า
๑๑๗. ข้าพเจ้ามักไม่พูดกับคนอื่นก่อนที่เขาจะพูดกับข้าพเจ้า
๑๑๘. ข้าพเจ้าไม่เคยกระทำผิดกฏหมาย
๑๑๙. มีบางครั้งที่ข้าพเจ้ารู้สึกว่า เรืองผิดปกติ
๑๒๐. ถ้าคนหลาย ๆ คนมีเรื่องลำบากทางที่ที่ที่สุดคือ ตกลงกันก่อนแล้วก็พยายามยึดข้อตกลงนั้นไว้ไม่เปลี่ยนแปลง

๑๒๑. ในชีวิตของข้าพเจ้าไม่เคยมีสักครั้งเกี่ยวกับข้าพเจ้านักข้าพเจ้าจะไม่ยอมที่จะเดินดูถูก
 ๑๒๒. เมื่ออยู่ในโรงเรียน ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการออกไปในชุดหน้าชั้นนั้นลำบากมาก
 ๑๒๓. แมวว่าข้าพเจ้าจะมีคนอันอยู่รอบข้าง ข้าพเจ้าก็ยังรู้สึกกลัวว่าแมวมาก
 ๑๒๔. ข้าพเจ้ากระตือรือร้นอย่างง่าย
 ๑๒๕. ข้าพเจ้าวิตกเกี่ยวกับเรื่องเงินและธุรกิจ
 ๑๒๖. ข้าพเจ้าเคยมีประสบการณ์ที่แปลกประหลาดมาก
 ๑๒๗. คนในครอบครัวของข้าพเจ้าบางคนทำสิ่งที่ทำให้ข้าพเจ้าตกใจ
 ๑๒๘. คุณแม่คุณพ่อของข้าพเจ้ามักบังคับให้ข้าพเจ้าต้องเชื่อฟังท่านอยู่บ่อย ๆ ถึงแม้ว
 ข้าพเจ้าจะคิดว่าเป็นการไร้เหตุผล
 ๑๒๙. บางครั้งข้าพเจ้าไม่มีเสียง หรือมีเสียงเปลี่ยนไป ถึงแม้วข้าพเจ้าจะไม่ได้เป็นหวัด
 ๑๓๐. บางครั้งข้าพเจ้าโลกเปลี่ยนไป
 ๑๓๑. ข้าพเจ้ารู้สึกกระวนกระวายกับบางสิ่งบางอย่างหรือเกี่ยวกับคนหนึ่งคนใดเกือบตลอดเวลา
 ๑๓๒. ข้าพเจ้ามีเรื่องวิตกกังวลมากกว่าที่คนอื่นมี
 ๑๓๓. บางครั้งการไถยของข้าพเจ้าก็เกินไปจนข้าพเจ้ารำคาญ
 ๑๓๔. โดยปกติข้าพเจ้าต้องหยุดทำและคิดก่อนทำอะไร แม้แต่ในเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ
 ๑๓๕. บางครั้งที่ข้าพเจ้ารู้สึกคล้ายกับว่าของต่าง ๆ เป็นสิ่งหลอกลวง
 ๑๓๖. ข้าพเจ้ามีนิสัยชอบแค้นของต่าง ๆ ซึ่งไม่สำคัญ เช่น นับจำนวนหลอดไฟฟ้าใน
 ปลายโขนงา เป็นต้น
 ๑๓๗. ข้าพเจ้าค่อนข้างจะระวังตนกับบุคคลซึ่งทำตัวเป็นมิตรกับข้าพเจ้าเกินกว่าที่ข้าพเจ้า
 คาดหมายไว้
 ๑๓๘. ข้าพเจ้าไถยอะไรแปลก ๆ เมื่อข้าพเจ้าอยู่คนเดียว
 ๑๓๙. ข้าพเจ้ารู้สึกกระวนกระวาย และไม่สบายใจ เมื่อข้าพเจ้าต้องเดินทางไปที่อื่นใน
 ช่วงระยะเวลาสั้น ๆ
 ๑๔๐. หลายครั้งที่ข้าพเจ้าล้มเลิกไม่ทำอะไรเพราะข้าพเจ้าคิดว่า ข้าพเจ้ามีความสามารถ
 ไม่เพียงพอ

๑๔๑. คำหยาม หรือคำอนาจารมักเกิดขึ้นในความนึกคิดของข้าพเจ้า
๑๔๒. บางครั้งความคิดอันไร้สาระหรือเรื่องที่ไม่สำคัญมักจะรบกวนจิตใจข้าพเจ้าเป็นเวลานาน เป็นวัน ๆ
๑๔๓. ข้าพเจ้าเป็นคนที่ค่อนข้างจะเอาจริงเอาจังในสิ่งต่าง ๆ
๑๔๔. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกอ่อนไหวมากกว่าคนอื่น ๆ ทั่ว ๆ ไป
๑๔๕. บางครั้งข้าพเจ้ารู้สึกสนุกในการที่จะต้องเจ็บด้วยการกระทำของคนที่ข้าพเจ้ารัก
๑๔๖. ข้าพเจ้ารู้สึกไม่สบายใจเมื่ออยู่ในบ้านหรืออาคารต่าง ๆ
๑๔๗. ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าจะอยู่กับคนอื่น ข้าพเจ้าก็ยังรู้สึกว่าเหวบบ่อยครั้ง
๑๔๘. บางครั้งข้าพเจ้าจะหึดเคืองไม่สนิทสนมกับคนบางคน เพราะข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าจะทำหรือพูดอะไรบางอย่างที่ข้าพเจ้าอาจเสียใจภายหลัง
๑๔๙. ข้าพเจ้าเกลียดที่จะต้องรับแรงเวลาทำงาน
๑๕๐. คนโศรกเศร้าหม่นหมองทำให้ความรู้สึกเป็นสุขและกระตือรือร้นที่ข้าพเจ้ามีอยู่หมดไปได้
๑๕๑. ข้าพเจ้าไม่ชอบที่จะเห็นผู้หญิงสูบบุหรี่
๑๕๒. ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะเลิกวิตกกังวลสิ่งๆ ที่ข้าพเจ้าพูดจะทำให้คนอื่นสะเทือนใจ
๑๕๓. ผู้คนมักทำให้ข้าพเจ้าผิดหวัง
๑๕๔. ข้าพเจ้าชอบที่จะทำให้คนอื่นสงสัยหรือเดากันว่าข้าพเจ้าจะทำอะไรต่อไป
๑๕๕. ปาฏิหาริย์ที่ข้าพเจ้าเคยได้ฟังมา ความจริงแล้วก็คือกลอุบายที่คนเราใช้หลอกลวงกัน
๑๕๖. บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้ารู้สึกไม่สบายใจเนื่องจากถูกคนอื่นเข้าใจผิดทั้ง ๆ ที่ข้าพเจ้าช่วยป้องกันมิได้ใครคนหนึ่งกระทำความผิด
๑๕๗. ข้าพเจ้ามักขอคำแนะนำจากผู้อื่นบ่อย ๆ
๑๕๘. บางครั้งข้าพเจ้ารู้สึกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับคนอื่น ข้าพเจ้าไม่สามารถจะเอาชนะได้
๑๕๙. ข้าพเจ้ามักจะคิดอยู่เสมอ ๆ ว่า ข้าพเจ้าอยากกลับไปเป็นเด็กใหม่อีกครั้งหนึ่ง
๑๖๐. โดยปกติข้าพเจ้ารอนความรู้สึกของข้าพเจ้าในบางสิ่งบางอย่างไว้ได้ก็จนถึงขนาดที่ว่าคนอื่นไม่รู้ตัวว่าได้ทำอะไรที่กระทบกระเทือนความรู้สึกของข้าพเจ้า

๑๖๑. เมื่อข้าพเจ้าได้ทราบข่าวความสำเร็จของคนที่ข้าพเจ้ารู้จักเป็นอย่างดี ข้าพเจ้ารู้สึกคล้ายกับว่าตนเองมีความล้มเหลว
๑๖๒. ถ้าหากมีโอกาสข้าพเจ้าจะเป็นผู้นำที่ดีของประชาชน
๑๖๓. ข้าพเจ้ามีประสบการณ์เกี่ยวกับศาสนาที่แปลกมาก
๑๖๔. มีสมาชิกในครอบครัวข้าพเจ้าคนหนึ่งหรือมากกว่านั้นที่ชั่วร้ายอย่างมาก
๑๖๕. ข้าพเจ้ารู้สึกกระตือรือร้นเมื่อได้ยินเรื่องความกอนาจาร
๑๖๖. ข้าพเจ้าชอบไปฟังปาฐกถาเกี่ยวกับเรื่องทางวิชาการ
๑๖๗. ข้าพเจ้ามีความคิดเห็นทางการเมืองอย่างรุนแรง
๑๖๘. ข้าพเจ้าเคยคิดว่าได้มีเพื่อนตามจินตนาการ
๑๖๙. คนชั่ว ๆ ไม่มักจะเรียกร้องขอความเคารพในสิทธิของเขามากกว่าที่จะยอมเคารพสิทธิของผู้อื่น
๑๗๐. เป็นการดีที่จะหลีกเลี่ยงกฎหมายใดก็ตามเท่าที่ทานไม่ทำผิดกฎหมาย
๑๗๑. ข้าพเจ้าจะต้องเลิกทำในสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการจะทำอย่างแน่นอนในเมื่อคนอื่น ๆ รู้สึกกันว่าข้าพเจ้าไม่ได้ทำสิ่งนั้นอย่างถูกต้อง
๑๗๒. ข้าพเจ้าชอบสนุกสนานกับการพนัน ซึ่งมีกำไรเล็กน้อย น้อย ๆ
๑๗๓. ข้าพเจ้ามีนิสัยไม่ดีบางอย่างหรือหลายอย่าง นิสัยไม่ดีเหล่านั้นฝังแน่นในตัวข้าพเจ้าจนกระทั่งว่าไม่มีประโยชน์อะไรสำหรับข้าพเจ้าจะพยายามเลิกหรือแก้ไข
๑๗๔. ข้าพเจ้าดื่มสุราพอสมควร (หรือไม่ดื่มเลย)
๑๗๕. มีอยู่หลายครั้งที่ข้าพเจ้าเปลี่ยนใจเกี่ยวกับงานที่ข้าพเจ้ายึดถือในชีวิต
๑๗๖. ข้าพเจ้าชอบที่จะเฝ้ามองไฟขณะที่กำลังถูกไหม้
๑๗๗. ถ้ามีโอกาสข้าพเจ้าจะไม่อยู่ในกลุ่มชน
๑๗๘. ถ้าข้าพเจ้ากับเพื่อนอยู่ในฐานะลำบากพร้อม ๆ กัน ก็ต้องถูกกำหนดหรือถูกลงโทษ ข้าพเจ้าคิดว่าตัวข้าพเจ้าจะยอมรับผิดเสียคนเดียว จะเป็นการดีกว่าที่ทุก ๆ คนจะต้องมีส่วนผิดเท่า ๆ กัน
๑๗๙. พระพุทธองค์ทรงมีอิทธิปาฏิหาริย์ปราบล้างพาราคริได้
๑๘๐. ข้าพเจ้ารู้สึกคล้ายจะเลิกสนใจอย่างทันทีทันใดเมื่อสิ่งต่าง ๆ คำเดินไปผิดพลาด

๑๔๑. ข้าพเจ้าสวทมนต์สไปดาคะหลายครั้ง
๑๔๒. ข้าพเจ้ารู้สึกเห็นใจคนที่เห็นเรื่องที่เราโกรธบางคนไม่สามารถที่จะลืมเรื่องที่เราโกรธเหล่านั้นได้
๑๔๓. เป็นเรื่องนิโคธรรมาสำหรับตัวข้าพเจ้าที่จะแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับการกระทำของคนอื่น
๑๔๔. ข้าพเจ้าเคยมีบางระยะเวลาที่รู้สึกกระปรี้กระเปร่าอย่างมากจนกระทั่งไม่รู้สึกลอยากนอนเป็นวัน ๆ
๑๔๕. บางครั้งข้าพเจ้าพบว่า เป็นเรื่องยากที่จะทวงหรือใช้สิทธิของข้าพเจ้าเป็นคนสงวนท่าทีเกินไป
๑๔๖. ข้าพเจ้าคิดว่าพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวยิ่งใหญ่กว่าพระเจ้ารามคำแหง
๑๔๗. คนในครอบครัวข้าพเจ้าบางคนมีอาการนอนเฉย
๑๔๘. โดยปกติข้าพเจ้าป้องกันความคิดเห็นของข้าพเจ้าอย่างเข้มแข็ง
๑๔๙. ข้าพเจ้าไม่รู้สึกล้อฉิวในการที่จะคิดเชื้อโรคจากลูกบิณฑิ
๑๕๐. สมาชิกในครอบครัวและญาติสนิทของข้าพเจ้าเข้ากันได้ดี
๑๕๑. คนอื่น ๆ สามารถจะชักนำให้ข้าพเจ้าเปลี่ยนความคิดเห็นได้อย่างง่ายดายมาก ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าได้ตั้งใจไว้แน่วแน่เกี่ยวกับเรื่องนั้นอยู่ก่อนแล้ว
๑๕๒. ข้าพเจ้าไม่เคยมีอาการ เรอมากผิดปกติ
๑๕๓. ข้าพเจ้ามักถอนตัวหลีกเลียงจากการเผชิญกับสถานการณ์คับขันหรือยากลำบาก
๑๕๔. ถ้าข้าพเจ้าเป็นศิลปิน ข้าพเจ้าชอบที่จะวาดรูปเล็ก ๆ
๑๕๕. บางครั้งข้าพเจ้ามีความรู้สึกคล้ายกับว่าข้าพเจ้ากำลังจะหมดการควบคุมตนเองอยู่แล้ว
๑๕๖. คนส่วนใหญ่ต่างมีความรู้สึกที่ผิดใจในเรื่องเกี่ยวกับความประพฤติทางเพศที่ไม่ถูกต้อง
๑๕๗. ข้าพเจ้ารู้สึกรำคาญใจอย่างมากเกี่ยวกับความขี้ขลาดของข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้ามักจะลืมที่ที่ข้าพเจ้าวางของไว้เสมอ
๑๕๘. ข้าพเจ้าคิดว่า ข้าพเจ้าควรจะต้องเลิกทำในสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการจะทำอย่างแน่นอนไปเมื่อคนอื่นรู้สึกว่าการกระทำเช่นนั้นไม่ได้คุ้มค่า

กระดาษคำตอบ

ถูก	ผิด	ถูก	ผิด	ถูก	ผิด	ถูก	ผิด
๑.	() ()	๒๖.	() ()	๕๑.	() ()	๗๖.	() ()
๒.	() ()	๒๗.	() ()	๕๒.	() ()	๗๗.	() ()
๓.	() ()	๒๘.	() ()	๕๓.	() ()	๗๘.	() ()
๔.	() ()	๒๙.	() ()	๕๔.	() ()	๗๙.	() ()
๕.	() ()	๓๐.	() ()	๕๕.	() ()	๘๐.	() ()
๖.	() ()	๓๑.	() ()	๕๖.	() ()	๘๑.	() ()
๗.	() ()	๓๒.	() ()	๕๗.	() ()	๘๒.	() ()
๘.	() ()	๓๓.	() ()	๕๘.	() ()	๘๓.	() ()
๙.	() ()	๓๔.	() ()	๕๙.	() ()	๘๔.	() ()
๑๐.	() ()	๓๕.	() ()	๖๐.	() ()	๘๕.	() ()
๑๑.	() ()	๓๖.	() ()	๖๑.	() ()	๘๖.	() ()
๑๒.	() ()	๓๗.	() ()	๖๒.	() ()	๘๗.	() ()
๑๓.	() ()	๓๘.	() ()	๖๓.	() ()	๘๘.	() ()
๑๔.	() ()	๓๙.	() ()	๖๔.	() ()	๘๙.	() ()
๑๕.	() ()	๔๐.	() ()	๖๕.	() ()	๙๐.	() ()
๑๖.	() ()	๔๑.	() ()	๖๖.	() ()	๙๑.	() ()
๑๗.	() ()	๔๒.	() ()	๖๗.	() ()	๙๒.	() ()
๑๘.	() ()	๔๓.	() ()	๖๘.	() ()	๙๓.	() ()
๑๙.	() ()	๔๔.	() ()	๖๙.	() ()	๙๔.	() ()
๒๐.	() ()	๔๕.	() ()	๗๐.	() ()	๙๕.	() ()
๒๑.	() ()	๔๖.	() ()	๗๑.	() ()	๙๖.	() ()
๒๒.	() ()	๔๗.	() ()	๗๒.	() ()	๙๗.	() ()
๒๓.	() ()	๔๘.	() ()	๗๓.	() ()	๙๘.	() ()
๒๔.	() ()	๔๙.	() ()	๗๔.	() ()	๙๙.	() ()
๒๕.	() ()	๕๐.	() ()	๗๕.	() ()	๑๐๐.	() ()

	ถูก	ผิด		ถูก	ผิด		ถูก	ผิด		ถูก	ผิด
๑๐๑.	()	()	๑๒๖.	()	()	๑๕๖.	()	()	๑๗๖	()	()
๑๐๒.	()	()	๑๒๗.	()	()	๑๕๗.	()	()	๑๗๗.	()	()
๑๐๓.	()	()	๑๒๘.	()	()	๑๕๘.	()	()	๑๗๘.	()	()
๑๐๔.	()	()	๑๒๙.	()	()	๑๕๙.	()	()	๑๗๙.	()	()
๑๐๕.	()	()	๑๓๐.	()	()	๑๖๐.	()	()	๑๘๐.	()	()
๑๐๖.	()	()	๑๓๑.	()	()	๑๖๑.	()	()	๑๘๑.	()	()
๑๐๗.	()	()	๑๓๒.	()	()	๑๖๒.	()	()	๑๘๒.	()	()
๑๐๘.	()	()	๑๓๓.	()	()	๑๖๓.	()	()	๑๘๓.	()	()
๑๐๙.	()	()	๑๓๔.	()	()	๑๖๔.	()	()	๑๘๔.	()	()
๑๑๐.	()	()	๑๓๕.	()	()	๑๖๕.	()	()	๑๘๕.	()	()
๑๑๑.	()	()	๑๓๖.	()	()	๑๖๖.	()	()	๑๘๖.	()	()
๑๑๒.	()	()	๑๓๗.	()	()	๑๖๗.	()	()	๑๘๗.	()	()
๑๑๓.	()	()	๑๓๘.	()	()	๑๖๘.	()	()	๑๘๘.	()	()
๑๑๔.	()	()	๑๓๙.	()	()	๑๖๙.	()	()	๑๘๙.	()	()
๑๑๕.	()	()	๑๔๐.	()	()	๑๗๐.	()	()	๑๙๐.	()	()
๑๑๖.	()	()	๑๔๑.	()	()	๑๗๑.	()	()	๑๙๑.	()	()
๑๑๗.	()	()	๑๔๒.	()	()	๑๗๒.	()	()	๑๙๒.	()	()
๑๑๘.	()	()	๑๔๓.	()	()	๑๗๓.	()	()	๑๙๓.	()	()
๑๑๙.	()	()	๑๔๔.	()	()	๑๗๔.	()	()	๑๙๔.	()	()
๑๒๐.	()	()	๑๔๕.	()	()	๑๗๕.	()	()	๑๙๕.	()	()
๑๒๑.	()	()	๑๔๖.	()	()	๑๗๖.	()	()	๑๙๖.	()	()
๑๒๒.	()	()	๑๔๗.	()	()	๑๗๗.	()	()	๑๙๗.	()	()
๑๒๓.	()	()	๑๔๘.	()	()	๑๗๘.	()	()	๑๙๘.	()	()
๑๒๔.	()	()	๑๔๙.	()	()	๑๗๙.	()	()	๑๙๙.	()	()
๑๒๕.	()	()	๑๕๐.	()	()	๑๘๐.	()	()	๒๐๐.	()	()

ประวัติผู้เขียน

นางสาวสุรางค์ วีรกิจพาณิชย์ เกิดวันที่ ๘ เดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย จบการศึกษาระดับปริญญาตรี (เกียรตินิยมอันดับ ๑) เมื่อปีการศึกษา ๒๕๖๓

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย